

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtábélyeggel és támlappal együtt 8 frt.
Myittó soronként 30 kr.
Többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert köztől fogadtatnak el.

Hová építsük az ovodát?

Évek hosszú során keresztül foglalkoztatta képviselő testületünket az ovoda elhelyezésének, az ovoda építésének kérdése.

Időnként az a nézet került felül, hogy a ref. egyház telke, mely mai napig mintegy megszokott helyisége volt az ovodának, elég alkalmas e célra s kevés építkezési átalakítással a kor előhaladottabb kívánalmainak is megfelelően be lenne rendezhető. Ma már azonban arra a helyesebb álláspontra helyezkedett a képviselő, hogy ha már így is, úgy is építkezni kell, építsen a város a saját telkére és építse az ovodát olyan telekre, mely a városnak lehetőleg közép-pontján, könnyen hozzáférhető, egészséges és olyan helyen legyen, a mely a városi forgalom mindinkább emelkedő élénksége mellett is, az ovodába járó apróságokra veszélyes ne legyen.

Igen ám, de a városnak ilyen ovodai célra felhasználható telke nincs. Kiküldött tehát a képviselő egy bizottságot, hogy alkalmas telket hozzon javaslatba s felhívást bocsátott ki a városi polgárokhoz, hogy akiknek ovodai építkezésre alkalmas eladó telke van, jelentsék be a bizottsághoz, hogy a város választhassa ki a legalkalmasabbat.

Eme fölhívás következtében megvételre följánlották telkeiket Lázár Ödön a Bem-téren levő telkét, Éder László a Rákóczy-utczában levő két telkét, — fel lett ajánlva az ugynevezett Hernyós-kert a Kraszna mellett és Gámentzy Lukácsnak a Báthory-vár mellett levő telke.

Az ovoda építésének kérdése oly

hosszas idő óta huzódik, hogy azt már tovább halogatni nem lehet. A mostani helyiség nemcsak azért, mert olyan szűk, hogy ott az óvónőnek lakást adni nem lehet, — az pedig, hogy az óvónő ne az ovoda helyiség udvarában, hanem távoli más utcában lakjon s mint valami egyetemi tanár, csak a tanórák kitartására jelenjen meg az ovodában, a kiseddóvás céljával s az ovoda eredeti rendeltetésével össze nem egyeztethető, — de azért sem használható tovább, mert magoknak a gyermekeknek sem elég tágas és nem elég szellős az épület.

Nagyon is elérkezett tehát az ideje annak, hogy a város képviselő testülete elvégre is megállapodásra jusson, hogy a felajánlott telkek esetleg más, alkalmasnak mutakozó telkek közül válasszon és az ovoda építését tovább ne halogassa.

Nem lehet csodálkozni rajta, ha nehezen jut a város megállapodásra, mert városunk pénzügyi állapota egyáltalában nincs azon helyzetben, hogy az ezerekkel nagyon könnyedén hajigáljunk. És mi a felajánlott s alkalmasnak mutakozó telkek közül mégis azt találnók legcélszerűbbnek a megvételre, a melyikért valószínűleg a legnagyobb vételárat kellene fizetnünk.

Ez a Gámentzy Lukács telke, mely a Báthory-vár fala mellett, annak keleti és déli részén oly kiváló összeköttetésben áll a Báthory-várkerttel, hogy e mellett az ovoda célszerű elhelyezésére a többi szóban forgó telkekről még csak szó sem lehet.

Képviselő testületünk egy ízben már megbarátkozott volt azzal a gondolattal, hogy a Báthory-vár délke-

leti szegletében fönnálló falakat ovodává alakítsa, illetve felépítse és a várkertből egy kis területet a nagy bástyáig a növendékek részére játszó helyül kiszakítsa. Eme terv valószínűsítése azonban, több oldalról hangoztatott azon nem minden alapot nélkülöző ellenvetésen, hogy a várkertet az üdülni akaró közönségtől elvonni s a különben sem elég tágas sétakertet megszükiteni nem lenne helyes, — hajótörést szenvedett.

Ha a város megvenné a Gámentzy Lukács telkét, az ovoda úgy lenne a várkertben, illetve annak közvetlen közelében felépíthető s elhelyezhető, hogy a sétáló közönségtől nemcsak hogy semmi tér elfogva nem lenne, sőt a várkerti belső terület is jóval bővíthető lenne s az ovoda még is a város középpontján, és pedig olyan helyen lenne elhelyezve, mely a legnagyobb forgalmu közlekedési vonalaktól, portól, sártól lehetőleg félre esnék.

A Gámentzy telkének célszerűsége mellett érvel, hogy ezen telek megvételével a várfal délkeleti részének és a még fönnálló sőtőház falának kőanyagát igen jól lehetne az ovoda építéséhez felhasználni s eme dűledező — és egyébként is lebontásra váró — falak eltávolításával igen szép területtel növekednék a várkert belterülete. Mert az ovodai épületek úgy lennének elhelyezhetők, hogy azok a Gámentzy-féle telken, — mint a Fábry házával szemben építendő sarokház, — nemcsak legkényelmesebben elférnének, sőt a Gámentzy telekből, melynek egy része már most szép, árnyékos fákkal beültetve van, — a gyermekek játszótere és udvar

is kényelmesen s a nélkül kitelnék, hogy ahhoz a várkertből még valamit adni szükséges lenne.

Eme telek megvétele mellett szól annak legegészségesebb fekvése, a várbán levő egészséges ivó viz s nem utolsó helyen figyelmet érdemlő ama körülmény is, hogy ha a város a Fábry boltjától lefelé, a Balta háza melletti szűk utcát megszülesbíteni s a város közepén az utcát egyenesbe venni, rendezni akarná, — a Gámentzy-féle telekkel, mint sajátjával, minden kisajátítási nehézség nélkül rendelkezhetnék.

Ovodai helyiségnek a Gámentzy telkét, mint legalkalmasabbat midőn a kiküldött bizottságnak és a képviselőnek ajánljuk, nem mulaszthatjuk el nem recrimináció, de tanulságképpen felhozni, hogy az Aknai-féle ház megvételét is ajánlottuk volt egy időben s a város bár nagyon jutányosan hozzá juthatott volna, idegen kézre jutni engedte, — elengedte a Lázár János-féle házat s telket.

Most már csak az következik, hogy még a Gámentzy telekre is reá tegye valami élelmes előrelátó ember a kezét s a város vagy kétszeres árban, vagy sehogy se jusson hozzá, hanem majd a végső szükségben oda építse fel az ovodát, ahol céljának legkevésbé felelhet meg s a hol majd a telekvásár és építkezés kétszeres pénz-áldozatot fognának a várostól követelni.

Nem vagyunk a Gámentzy-féle telek áráról annyira téjékozva, hogy a kérdést e tekintetben is megvitathatnók, de úgy ismerjük Gámentzy Lukácsot s a közügyek iránt tanusított érdeklődésétől joggal el is várhatjuk,

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

Ha merengő...

Ha merengő édes éjen,
Harmatköny ég a virágon,
Csilló csillag gyul az égen,
Álom ébred holdvilágon,
Mondják: bűvös nyárej álom!

Szöke gyermek, érted élek,
Lépteidet megimádom,
Tört szívemben tavasz éled,
Hogyha jöttöd várva várom,
Mondják: tündő nyárej álom!

Sírámok.

Álmok, álmok, csalfa kaczer álmok,
Meddig üzzek én hát délibábot,
Ifjuságom elmúlt csalódásba,
Lelkem sivár, szívem rideg, árva!

Egy drága tavasznak virágait
Könnyű szívvvel lábaihoz szórtam,
S nem kaptam egy rózsát ősszel, mikor
Virágtalan sivár mező voltam!

Nem könyeztem, midőn válnunk kellett,
Előttem állt még jövő, remény,

De amikor újra találkoztunk,
Zokogni, sirni akkor kezdtem én.

Szerelem, te menyből hulló csillag,
Száműzöttje, magas menyországnak,
Kaczer istenasszony, mért tépted le,
Bimbóját egy egész ifjuságnak!

Eltűnnek a bájos, csalfa álmok,
Nem üzhetek én már délibábot,
Lelkem sivár, szívem rideg, árva:
Hogy is lenne ilyen szívnek álma!

Éveinkkel...

Éveinkkel eltűnnek az álmok,
Marad emlék egy-egy bús sohaj,
Elsuhanó szöke gyermek képe,
Hervadt virág, hajfűrt régi, dal.

Sötét árnyék, örökös seb
Egy ifju életen,
Fájó emlék ez az összes
Mi megmaradt nekem!

Ha jött...

(Német.)

Ha jött, s arczán rózsát hozott
Minden: tavaszról álmodott.

Ha szólt: fü, fa virág figyelt
Hivők, madárka énekelt.

S végre aztán hogy elmene
Erzem: ifjuságom vele?

K. Simó Ferencz.

Ma ez, holnap az.

Irta: Kiss Ernő.

Valami sötét, vad harag korbácsolta fel a Kovási Pista vérét. Elvesztve azt a leányt, akiért annyit áldozott, akiért lemondott büszkeségéről, tisztí rangjáról, csakhogy feleségül vehesse! Amikor már szakított a multtal, lemondott arról a megszokott bohém életéről, most akarja azt a leányt másnak adni az apja. A könnyűvérű fiatalember arcját pirosra festette a harag és gyors léptekkel sietett el, hogy megkérdezze az Erzsike apját, az öreg Kövest, hogy hát tulajdonképpen mi a szándéka, mit akar? Eddig hitegeték, eddig bolondították s most, hogy akadt egy jobb partie, félre dobják, mint a kifacsart citromot. Azt hiszik, hogy ő vele olyan könnyű elbánni; talán már el is feledték, hogy ezelőtt két hónappal még kard csörgött az oldalán s hogy ő azt a kardot forgatni is jól tudta? Hát tulajdonképpen az öreg Köves volt az oka mindennek; le tudta volna fizetni leányáért a kauziót, de fősvény volt a szó teljes értelmében s inkább megen-

gedte, hogy a fiu lemondjon tisztí rangjáról és valami kis hivatalt vállaljon a törvényszéknél.

Zajosán s csaknem udvariatlanul rontott be Pista az öreghez. Az öreg azonban nyájasan, róka módjára fogadta.

— Szervusz öcsém! (Rokonok is voltak távolról.) Csakhogy mifelénk is ellátogatsz valahára, már három napja, hogy a színed se láttuk; hol az ördögbe csatangoltál?

Kovási Pista csak elhült a szíves fogadtatáson. Mi ez? Köpenyet fordított volna az öreg, vagy a multkor csak meg akarta ijeszteni? El se tudta képzelni, hogy mi okozta ezt a gyors változást; hanem azért félig-meddig bizalmatlanul nézett az öregre.

— Hát másképen gondolkozik már bátyám?

— Én? Én nem mondtam egy szóval sem, hogy másképen gondolkodom. Nem is adom neked Erzsikét öcsém! Illetőleg én még csak oda adnám, hanem hát nyíltan szólva, az nem akar már hozzád menni... Tudod, a leány esze épen úgy változik, mint az áprilisi idő: ma ez, holnap az! Most már Bojtos Muki tetszik neki jobban. Aztán meg azt nem is kívánhatod, édes öcsém, hogy én ebben a dologban kényszerítsem a lányomat. Isten mentsen! Egész életemen keresztül lenne mit hallanom, hogy én tettem bol-dogtalanná.

Kovási Pista elfojtott dühvel tekintett az öregre, aki ilyen kiméletlenül és szemtelenül megmondta neki az igazat; nem is szólt semmit, hanem hamarosan

hogyan teljének kedvező helyzetét a várossal szemben nem fogná a végletekig kiaknázni.

Annai bizonyos, hogy fősvény többet költ. Szilágy-Somlyó városnak takarékosnak lenni kell, de fősvénynek lenni nem szabad, mert sokat költeni sines módjában, többet költenie pedig éppen nem szabad.

Böloni Sándor.

Vármegyei élet.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága a folyó hó 8-án tartotta havi rendes ülését br. Wesselényi Miklós főispán elnöke alatt.

Jelen voltak: dr. Kaizler György alispán, Török István főjegyző, Kovács István t. főügyész, dr. Berger János főorvos, Dombi Károly ár. elnök, dr. Petri Mór kir. tanfelügyelő, Gazda Ferencz kir. főügyési helyettes, Hametmayer Ágost penzügyigazgató, Klein Adolf főmérnök, Kiss Lajos, Somogyi Kálmán, br. Györffy Pál, Czeli Lőrincz, Lőrinczi György.

Havi jelentések.

Az alispán jelentése szerint a folyó év július havában közbiztonsági viszonyaink teljesen jók voltak, jelentékenyebb tüzesetek nem fordultak elő.

Az aratási munkák kedvező munkaviszonyok mellett s kielégítő eredményrel a vármegye egész területén végrehajtottak.

Az állategészség kielégítő volt, sertésvész miatt jelenleg Varsolcz és Kr. Czégény van zár alatt, udvar-zárlat Zilahon és Hidvégen rendeltetett el egy-egy előfordult sertés elhullás miatt.

A közigazgatás egyéb ágaiban fontosabb mozzanatok s a rendes ügymenet gátló körülmények nem fordultak elő, vármegyei tisztviselő ellen fegyelmi vizsgálat nem rendeltetett el.

Jelenti továbbá az alispán, hogy július 14-én a náprádi körjegyzői irodát, 15-én pedig a zsbói főszolgabírói hivatalt vizsgálta meg a tiszti főügyész közreműködése mellett. Mindkét helyen törvényszerű, pontos és megbízható ügykezelést talált a hivatalos ügyek minden ágánál, s teljes elismerését fejezte ki Buzási Fülöp körjegyzőnek, ki irodáját valószínű mintaszerű rendben vezető egyetlen irnok segédkezése mellett.

A vármegyei pénztárakat illető tartozások még mindig igen rosszul folynak be, s épen azért, nehogy az adminisztrációban zavar, vagy fennakadás álljon be, elérkezett az idő, hogy a köztartozások behajtása a szegénysorsú adózók lehető kimélete mellett nagyobb erővel megkezdessék.

A törvényhatósági utadónál a be-

fizetés a múlt év hasonló időszakának eredményénél 16.204 frt 70 krral kedvezőtlenebb.

Végül jelentette az alispán, hogy a kereskedelemügyi miniszter a törvényhatósági utadó kezelésének a vármegyei számvétség által a körjegyzői irodákban leendő megvizsgálását elrendelvé, az jelenleg folyamatban van.

A pénzügyigazgató jelentése szerint a folyó évi 698.974 frt 54 1/2 kr. állami egyenes adóból július végéig befizettetett 237.132 frt 62 kr.; hátralék 461.841 frt 92 1/2 kr.; a 18.823 frt 78 kr. hadmentességi díjból csak 1023 frt 25 kr. fizettetett be; fogyasztási adó július havában 35.546 frt 55 kr., illeték 4463 frt 71 kr. folyt be, házádo mentessék 4 házra 6 lakrészszel engedélyeztetett.

A kir. főügyési helyettes jelenti, hogy a zilahi központi fogházból a múlt hóban kibocsátott 29 férfi, 2 nő; bent maradt 45 férfi, 4 nő; gyógykezelés alatt volt 9 férfi, 2 nő; haláleset nem fordult elő. Teljesítettek a rabok 709 és fél nap-számot, amelyért az állam részére 27 frt 15 kr., a rabmunkások javára 35 frt 47 kr. folyt be.

Az építészeti hivatal jelentése szerint az állami utak és a műtárgyak jókarban vannak, az előirányzott fedőanyag 2/3-ad része kiszállított, a műtárgyak építése pedig befejezéshez közelít.

A törvényhatósági közutak szintén jókarban vannak, a fedőanyag szállítása azonban lassan történik; a műtárgyak építése folyamatban van s azok befejezésére vállalkozó ismételen szigorúan utasított.

Az árvaszéki elnök jelenti, hogy a központi árvaszéknél júliusban elintéztett 1534 beadvány, hátralék 1106; az iroda feldolgozott 1506 darabot, hátraléka 302.

A kir. tanfelügyelő a múlt hónapban iskola-szervezési ügyben Benedekfalván s az állami kisedővő tntézet építésének biztosítása végett Sz. Csehben tartott helyszíni tárgyalásokat.

A vallás és közoktatásügyi miniszter a kisgoroszlói gr. kath. tanító fizetésének 300 frtra való kiegészítésére 21 frtot, a kr. mihályfalvai ref. tanító fizetésének 400 frtra való kiegészítésére 85 frtot, a kis-dobai ref. tanítónak pedig szintén 400 frt. fizetése kiegészítéséül 135 frt államsegélyt engedélyezett, míg a sz. nagyfalusi gazdasági ismétlő iskola részére 140 frtot folyósított s végül Sz. Somlyón a folyó év szeptember havától két osztályú állami felső leányiskola felállítását rendelte el.

A vármegyei főorvos jelentése szerint a közegészségi állapot júliusban javult és kielégítő volt, kivéve a sz. csehi és zsbai járásokat, melyeknek több köz-ségben a hőkhurut és 3 helyen a vérhas lépett fel járványszerűleg. — Gyógykezelt betegek száma 880, ezek közt 7 éven aluli 449. Ingyen gyógyszer kapott 112.

Gyakrabban fordult elő gyomor és bélhurut enyhébb lefolyással.

Vörheny 11, ronsoló toroklob 3, vérhas 19, hőkhurut 191, tüdővész 12, bujakór 5, váltóláz 242 esetben lépett föl. Műleges szülés 1 esetben végeztetett. Védhimlővel beoltatott 1535, újraoltatott 1660, az oltás eredménye nagyon jó. Eszközöltetett 4 törvényszéki és 4 rendőri bonczolás és 17 hullaszemle. — Kiadatott orvosi látletet 83, ezek közt 19 súlyos sérülésekről, továbbá 42 orvosi bizonyítvány.

Főorvos a tasnádi és ákosi gyógy-szertárakat s a zálnoki fürdő házi gyógy-szertárát megvizsgálván, azokat rendben levőknek találta.

A vármegye közkórházában júliusban gyógykezeltetett 151, kibocsátottat gyógyultan 58, javultán 14, meghalt 7, bentmaradt a hó végén 72.

Felügyelet alatt van 5 dajkaságba adott gyermek. Tuszán egy nőt állítólag veszett eb megharapván, miután nem akart a fővárosi intézetbe menni, otthon gyógykezeltek. A szokásos orvosrendőri vizsgálatok fogantatosítottak. Kisebb köz-ségek korcsmaiban jó pinczék, de jég hiánya miatt a sör tisztátalannak találtatott.

Főorvos a zálnoki fürdőt megvizsgálván, kellő rendet és tisztaságot talált, de az oda vezető utak nagyon rossz karban vannak, s óhajtható, hogy a vármegye ezen kitűnő gyógyhatású fürdő hozzáférhetősége szempontjából az utakat jó karba hozza. (A jövő évi közti költségvetésbe erre nézve gondoskodás történt.)

Végül bejelentette a főorvos, hogy egy poosai asszony a szülészetből vizsgázván, főorvosi képesítővel látatott el.

Ugyanezen ülésben tárgyalta a bizottság a folyó év első felére vonatkozólag a m. kir. miniszterelnök urhoz fölterjesztendő szakelőadási jelentéseket is. Ezen jelentések tartalma havi tudósításunkban már közöltetvén, ismétlésük fölösleges. Mindazonáltal főlemlitjük azokból a következőket.

A m. kir. csendőrség, melynek működése iránt teljes megelégedésünket kell kifejeznünk, kötelességeit a fél év alatt és minden irányban kifogástalan buzgósággal és tapintattal teljesítette.

Szociális mozgalmak a lakosság nyugalmát és békés munkálkodását nem zavarták.

Kivándorlás nem fordult elő, de tekintélyes azok száma, kik az inség és szegénység miatt munkakeresés végett nagyobbára Romániába utaztak, ezek azonban itthon hagyott családjaikhoz rendszerint vissza térnek.

A mezőgazdasági termények állása általában kielégítő volt. Az időjárás azokra nézve szintén kedvezőnek mondható, a mennyiben sem késő fagyok, sem más olyan körülmények nem állottak elő, a melyek a termények nagyobb mérvű rongálását és fejlődésük akadályozását idézték volna elő. Kisebb mérvű jégveré-

sek egyes helyeken okoztak 5—6% károsodást.

A peronospora ellen való védekezés általában s a felújított szőlőkben a per-metezést jó sikerrel mindenütt alkalmazták.

Folyó ügyek.

Tárgyalatván az 1899. és 1900. évekre az alispán által egybe állított közti költségvetés, utadó címén a hozzájárulási arány az 1897. évre kivetett állami egyenes adónak 10%-ában állapított meg.

Az utadó-minimumot fizetőkre egy igás napszám ára 3 frtban, három kézi napszám ára pedig 1 frt 50 krtban állapított meg.

Az előirányzatban 1899. évre bevétel 111.917 frt 64 kr., kiadás 146.482 frt 80 kr., fedezetlen hiány 34.565 frt 16 kr.; az 1900. évre bevétel 102.835 frt 19 kr., kiadás 125.896 frt 21 kr., hiány tehát 23.061 frt 02 kr., mely hiányok fedezése végett államsegély engedélyezése fog kértetni.

Kimondotta egyuttal a bizottság, hogy mindazon tartozások, melyek az állami adó alapján rovatnak ki, természetben le nem szolgálhatók.

Mika László szamosudvarhelyi körjegyző az alispán által hozott ellene fegyelmi vizsgálatot s hivatalától való fel-függesztést kimondó elsőfoku határozat ellen fölebbezést adván be, a hōzigazgatási bizottság azt az alispáni határozat érintetlenül hagyása mellett egyhangulag elutasította.

A nagyváradi posta- és táviráda igazgatóság megkeresett, hogy Kémer és Kárásztelek község között a postaközlékedés kifogástalan eszközése iránt intézkedjék, esetleg amennyiben lehetséges volna, Kárászteiken, Doh és Domoszló községek beosztásával új posta hivatali állítson fel.

Nagyobbira magánosokat érdeklő különféle ügyek letárgyalása után az ülés d. u. fél 1 órakor véget ért.

„Szilágy.”

Művészestély.

— Sz. Somlyó, 1898. aug. 10. —

Zilah Gyulának, a budapesti nemzeti színház tagjának, mint a sz. somlyói műkedvelő társulat vendégének közreműködése mellett egy szellemileg, mint anyagilag kiválóan sikerült művészestély folyt le augusztus 10-én a színház termeiben.

A nagy hőség, mely a teremben való időzést csaknem elviselhetetlenné tette, sem riasztotta vissza a műélvezet után vágyakozó publikumot, mely a színházat szorongásig megtöltötte, úgy még a földszinten és karzati ülőhelyeken is intelligens publikumot láttunk. Esteli 8 óra felé pedig már egyáltalában nem

hátat fordított neki és lesietett a lépcsőn; félt, hogy még megtalál feledkezni magáról. Az utcán két tiszt jött vele szembe.

— Szervusz Pista! kiáltottak rá a gondolkodva haladó fiura.

— Épen jókor jöttök, tegyetek meg nekem egy szívességet!

— Mi a manó? De hát csak ki velem!

— Hát tudom, hogy ismeritek Bojtos Mukit, menjetek el hozzá és...

— Jól tudjuk a tőbbit!... kiáltotta vidáman a két tiszt s nevetve fogtak kezét a fiuval.

Másnap aztán Kovási Pista olyan szépen levágta a Bojtos Muki bal fülét, hogy az öreg doktor állítása szerint gyönyörűség volt nézni. Lett is erre nagy riadalom a Kövesék házában; Erzsike sirt, hogy ő nem megyen egy félfülü emberhez, az öreg Köves pedig dühösködött és szidta Pistát, mint a bokrot. A városban is nagy volt a hire a dolognak s egyébről se beszéltek, csak a Bojtos Muki füléről; hanem lassan-lassan azt is csak elfeledték s már két hónap múlva hire járt, hogy Kovási Pista a Szabó kapitány ur leányával sétálgat a kertben. Hát még amikor azt meghallották, hogy Pistának meghalt egy nagynénje s hagyott neki vagy 200.000 frtot, annak volt csak nagy hire. Az öreg Köves észnélkül rontott be a leányához.

— Na, nem megmondtam te égetni való fruskája, hogy megbecsüld azt a Kovási Pistát! Ugy kell neked! Most örökölt a nagynénjétől egy félmillió, vagy az Isten tudja hány millió forintot! Ugye most most jó lenne? De már most fucscs! Érted, hogy fucscs? Te vagy az oka!

Hanem az öreg Köves azért megpróbálta, hogy hátha még sem egészen fucscs. Átalszaladt a Pista gyerekekhez. A

Pista gyerekek pedig feltűnő nyájassággal fogadta az öreget.

— Milyen nagy szerencse! Tessék helyet foglalni édes bátyám, ide mellém a díványra! Ezer esztendője, hogy nem láttam!

Az öreget szinte zavarba hozta a szíves fogadtatás.

— Hát nem haragszol öcsém? — dadogta elvörösödve.

— Én? Én nem mondtam soha, hogy haragszom! — válaszolt a fiu ártatlan arczczal.

— Hát nem haragszol? Persze, hogy nem haragszol! Minek is haragudnál? Tán azért a Bojtos Mukiért? Na édes öcsém, annak ugyan megadtad! Hahaha! Levágtad a fülét; kurucz gyerekek vagy te Pista!... Igaz, szinte elfeledtem megmondani, hogy Erzsike tisztel és szívesen lát délutánra.

— Mondja meg neki kedves bátyám, hogy köszönöm, de már délutánra más-hova ígérkeztem.

— Na, nem tesz semmit édes öcsém, majd eljössz holnap, szívesen látunk mind-dig. De hát hova megy délután?

— Szabó Mariskát, a menyasszonyomat látogatom meg.

— I—igen?

— Igen, igen bátyám, tudja a legény esze úgy változik, mint az áprilisi idő: ma ez, holnap az!

Mikor én megházasodtam.

Akár elhiszik, akár nem, ezek a históriák, amelyeket most elmondandó vagyok, egytől-egyig mind megtörténtek.

Meg bizony, még pedig én velem, s akkor, amikor már azt hittem, hogy a virtusom assekurálva van minden néven nevezendő kísértés és csábítás ellen, s aki épen ennél fogva már lemondtam mindenemü gyönyöreiről a szerelem és családi életnek s az összes földi élvezetek közül nem tartottam meg magamnak egyebet, mint a dohányzást, de attól mindig rossz-szul éreztem magamat, az evést, de ritkán volt étvágyam, s az alvást, de rendszeren rosszakat álmodtam, mert álmodom rendszerint szerettem s mindig megs-csáltak. Néha, ugy minden sátoros ünnepen énekelni is szoktam, de ezt a ténykedést — laktársaim iránti kiméletből — a legtitkosabb magányomba visszavonulva szoktam végezni.

Hajdanában, ugy 5—6 évvel ezelőtt, egészen más életem volt nekem. Akkoriban, egy ma már nem létező állapotban leledző vidéki politikai napilap valóságos belső munkatársa voltam. Eleven fiatal ember létemre megfordultam mindenütt, ahol csak mulatni lehetett. Tessék el-hinni, hogy nem volt a városban egyetlen egy főpinczér, sem kávéházban, sem vendéglőben, akinek megszámlálhatatlan mennyiségű forintokkal ne tartoztam volna. Puszi-pajtás voltam minden valamire való emberrel, még a végrehajtóval is. Udvaroltam a város valamennyi szép leányának, mert már abban a korban voltam, amikor házasodni szabad is, lehet is, és ami a legfő, a hitelügyi viszonyaim hőmérője annyira a fagypontra alá szállt, hogy számomra más megoldás nem létezett, csak a keserű halál, vagy egy előnyös házasság. Ezek elmondása után semmi sem természetesebb, minthogy a gazdag leányok felé vetettem hódító te-kintetemet s győztem volna is mindenütt,

ha a leányoknak rendszerint apjuk nem volna. Én nem is tudom, hogy miért is vannak apák a világon?! Addig csak szerettem az apák és anyák is, amíg a személyi hírekben megírtam, hogy „Domonkos István ügyvéd a kir. kuria meghívására Pestre utazott”, vagy pedig „Városunk legszebb leányának, Tallósy Miczkének megérkeztek a legújabb divatu ruhái Párisból, s kíváncsi bárki által megtekinthetők” stb, stb., de mikor a házasságról kezdtem példálódzni, minden apa ritka egyöntetűséggel azt kérdezte tőlem:

— Mire föl?

Mert hogy nincs a takarékbán 80 ezer forintom, meg nincs dominiumom? Hát hiszen épen azt akartam, hogy legyen!! Aztán az én... lángeszem, az kutya?! Mondhatom, embertelenül el voltam keseredve, s elhatároztam, hogy fel-hagyok a felső tízezrek ismeretségével, s megalázva magamat, szétnézek a „misera plebs” soraiban, s azok közül választok magamnak egy gazdag gyermeket.

Egy napon a főszerkesztőm — ad audiendum verbum — becsitált maga elé.

— Omikron ur, — kezdé a szót — önt én ma egy igen fontos küldetéssel bizom meg. Mint ön igen jól tudja, ma az „utczakövezet-javitók betegsegélyező egyesületének” javára bál tartatik. Önt, mint a szerkesztőség legszebb, legegység-sabb tagja van hivatva lapunkat méltóképen képviselni e nevezetes estén. Ime itt van tíz forint, hogy kellőképp gavaléroskodhasson. De midőn én lapunkért ily nagy áldozatot hozok, elvárom öntől, hogy a bárlól kimerítő és pontos referá-dát fog írni.

Éppen ez kellett nekem. Ezen a bá-

lehetett jegyet kapni és így sok vidéki intelligens család, jegyekről előre nem gondoskodva, nem tudott bejutni színházunkba.

Az estély lefolyása méltó volt ahhoz a lelkes fogadtatáshoz és ünnepléshez, a melyben a szeretett művész egész ittléte alatt részesült.

Balázs Árpád,

vármegyénkben „a kis fiu“ néven kényeztetett kitűnő hegedű virtuóz kezdette meg a ritka műélvezettel kecsegtető estélyt, előadva P. Mascagni „Parasztbecsület“ operájából a „Poupourrit“, a sz.-somlyói mükedvelői zenekar kitűnő kísérete mellett.

Elegáns nyugodtsággal, bravourosan játszott s már ezzel biztosította magának a közönség elismerését, a mely csak fokozódott, midőn az estély folyamán dr. Lang Jakabné diskrejt, csaknem minden kritikán fölül álló zongorakisérete mellett Zsadányi „Boka kesergőjét“, majd később Reményi E. „Repülj fecském“ című kedvelt ábrándját játszotta el. A publikum zeneértő része egyhangulag elismeréssel nyilatkozott „a kis fiu“ mesteri játékaról, a közönség pedig szünni nem akaró tapssal jutalmazta azt, mire Balázs Árpád még programmon kívül is gyönyörködtetett bennünket egy magyar nóta mesteri előadásával.

Ajtai Margit

szavalata (Három sziv története, Petőfi-től), kellemes meglepetés volt a közönségre, a mely ezuttal először látta a kis-asszonyt színpadunkon szerepelni.

Ugy kedves megjelenése, mint a költő szép eszméinek érvényre juttatása szavalata által, sürű tapsokat és egész virágzáport eredményezett.

Süketnek kell lennie,

E. Moineaux egy felvonásos vígjátéka következett ezután a következő szereposztással: Damoiseau Kiss József, — Eglantine, leánya Szénássy Margit, — Placide Gámenczy Géza, — Bonifác Zilahi Gyula, — Biztos Németi Gergely.

A Gámenczy Géza szerepét időközben Hegedűs Zoltán vette átál s játszotta el szép sikerrel.

Daczára a darab ósdiságának, az egész fölvonás alatt egy percre sem szűnt meg a jó kedv, vidám kacaj, mely különösen a Zilahi Gyula (Bonifác) jóízű mókáin tört ki elementáris erővel.

A vendégművész — bár a darabot nem ő választotta és szerepét csak a mükedvelő társaság iránti figyelemből fogadta el, — beletalálta magát a neki való, egyéniségétől nagyon elütő szerepbe és abból egy eredeti kabinet-alakot produkált teljesen önálló felfogással.

Kiss József (Damoiseau) a siket zsörtölődő öreg ur szerepében kitűnő volt és a mükedvelők között oroszánrészt itélünk

lon előreláthatólag ott lesz az egész város vagyonos iparos.

En hát elmentem a bálba és dicsekvés nélkül merem mondani, hogy én voltam az egyetlen frakkos gavallér a különben igen intelligens cipész, szabó közmives s borbély-legények társaságában. Kitűnően mulattam, miközben azonban nem feledtem el a rendezőktől tudakozódni, hogy ki a jelenlevők közt a legvagyonosabb s van-e az illetőnek leánya.

Ezt az általam keresett egyént Varju Jánosnak hívták, s kalapos mester volt a Három bivaly-utcában, a hol saját házában lakott. A kis Juliska egyetlen gyermeke volt, s javára legyen írva, hogy igen bájos, szemérmetes, barna leányzó volt. Végtelenül imádom a barna, kalapos leányokat. Rózsaszín karton ruhájában (az aljon három fodor) oly bájjal, oly tüzzel lejtette a csárdást, — mást nem tudott táncolni a lelkem, — hogy mindenki megbámulta. És milyen szendén tudta lesütni a szeméit, s milyen szagborítottan sóhajtott, amint tánczközben dobortu mellemre hajtotta fűrtös fejcsékéjét! Majd megbolondultam érte! Tudósításomban őt tettem meg bálkirálynőnek!

Egy másfél óráig tartó, „három a táncz“ után sikerült vele észrevétlenül kisurannom a tánczteremből, s vittem egyenes, mint kutya a tollseprűt, be a buffetbe. Pezsgőt hozattam, s megkezdtam az ostromot. Ugy vallottam a szerelmet, mintha csak könyvből olvastam volna. A kicsike csak nézett és mosolygott, de egy szót sem szólt. Már-már szinte kifogytam a szóból, mikor végre lángoló mondasaim, s a sürűn kóstolgatott pezsgő eredményeképp megszoríthattam a kezét, s ő elrebegette a boldogító „igen“ szót.

Visszarepültünk a tánczterembe, s

neki a sikerből. Szénássy Margit (Eglantine) oly bájos, üde jelenség, oly temperamentumos kis művésznő, hogy maga Zilahi Gyula és Abonyi Gyula, a nemzeti színház tagjai is gratuláltak ez újabb sikeréhez, a mely bizony hálásabb szerepet is megérdemelt volna. Hegedűs Zoltán (Placide) egy percze sem árulta el hogy szerepébe ugyszólván „beugrott.“ Mindvégig kifogástalanul játszotta el szerepét.

Az előadás után a szereplőket, mint Dombi Lászlót a fáradhatatlan rendezőt kihívta a közönség és megéljenzte.

És itt legyen szabad felhívunk a mükedvelő társaság vezetőinek figyelmét arra a körülményre, hogy hála Istennek fővárosi színházainkkal együtt az eredeti és idegenből átültetett szindarabok is úgy fölszaporodtak, hogy azoknak egész hazából van alkalmuk válogatni, ezért ne fecséreljék erejüket hasonló, a kor által túlélt, igénytelen darabokra.

Zilahi Gyula

kedves művészete töltötte be az estély többi számait.

Négy monologot adott elő (Hát mi is az az élet, — Egy modern vigjáték, — A fűrdőorvos, — A komikus.) mindeniket folytonos derűltég között, oly hatással, hogy a nevető izmok egy perczig sem szüneteltek.

Jó barátai folytonos zajongására megtoldotta ezeket még a „Kont“ című aprósággal.

A nemzeti színház deszkáin is első-rangu művész előadásával szemben kritikát gyakorolni nagyzolás számba menne a mi részünkről; azért csak annak konstatalására szorítkozunk, hogy Zsül olyan kedves, természetes és művészi volt az egyszerű monologok előadásában is és oly sikert aratott azokkal, a mi csaknem páratlanul áll.

Minden egyes monologja után szünni nem akaró tapsvihar zúgott föl.

Szünetek alatt a mükedvelői zenekar játéka szerzett élvezetet a közönségnek.

Táncz virradtig.

Előadás után a felhangolt közönség tánczra perdült s reggelig a legvidámabb hangulatban mulatott együtt.

Mindenki sajnálta, hogy Zilahi Gyula a jó kedv által rögtönzött mulatságon rosszul léte miatt nem vehetett részt.

Különfélék.

— Orvosszövetkezeti közgyűlés. Az orsz. orvosok szövetségét szilágyvármegyei fiókja f. hó 21-én d. e. 10 órakor Szilágy-Somlyón évi rendes közgyűlést tart, melyre az összes tagokat tisztelettel meghívja — dr. Berger János, elnök.

reggelig nem engedtem tánczolni mással; reggel, daczára a gyilkos módon rám szegzett mesterlegény szemeknek, haza kísértém őket, s még aznap délután meg is látogattam. Két hét múlva megkértem az apjától, megkaptam, s pár napra rá megtartottuk az eljegyzést. Az igazság érdekében be kell vallanom, hogy a jegygyűrűket hitelbe vettem!

Néhány napig olyan boldog voltam, mint nyári verőfényben a stiglicz madár az ágon. De csak néhány napig. Ugyanis akkoriban kezdődtek azok a nagy munkás mozgalmak Magyarországon, s én vesztémre egy dörgezelmes cikket írtam lapunkba a szocializmus ellen, amelyben neki rontottam földmunkásnak, kézimunkásnak, gyárimunkásnak oly irlgmatlan módon, hogy nem maradt valamennyin egy garas ára becselet sem.

A cikk megjelenését követő napon apósjelöltem visszaküldötte a máig is ki fizetetlen jegygyűrűmet, azzal a szóbeli üzenettel, hogy aki a munkás osztálynak olyan ellensége, mint én, azt ő vejének soha el nem fogadja. Hiába volt minden kérés, minden kapacitálás.

Soha életemben sem láttam még egy ilyen vasfejú kalapost!

Elhatároztam, hogy megszöktetem a menyasszonyomat. Sikerült is Juliskától egy esti légyottot a kis kertben kicsikarnom, hanem mikor a legmellegebben beszéltem a szívére, három jól megtermett kalaposlegény rajtunk ütött, s oly jóízűen elpáholtak, hogy két hétig nyomtam utánna az ágyat.

Az első házasságom tehát még az esküvő előtt siralmas véget ért.

Omikron.

— Eljegyzés. Nagy Ilonkát, k.-szentmihályi Nagy Ferencz szilágy-nagyalusi birtokos leányát eljegyezte Dr. Andor Endre, kereskedelemügyi miniszteri fogalmazó.

— A Nagy-Bánya—zsibói helyérdekű vasút fővonala 107—200 és 263—510 szelvényei közötti részének és a Sülelmed—szilágyesehi szárvonalon 76—200 szelvényei közötti részének közigazgatási pótbéjárását a kereskedelemügyi miniszter dr. Kápešsý Árpád miniszteri titkár vezetése alatt elrendelte és megkezdésének határidejéül aug. hó 25 napjának d. e. 11 óráját Nagy-Bányára a város-házához tűzte ki s e napon Nagy-Bányán a tárgyalás Zazar, Hagymás-Lápos, P.-Hidkut és Hosszafalu községekre, 26-án Sülelmeden Pribékfalú, Fehérszék, Nagy-Nyires és Gyökéres községekre, — 27-én pedig Szilágy-Csehbén az érdekelt szilágyvármegyei községekre nézve fog megtartatni. Egyidejűleg megengedte a miniszter, hogy a fővonal 5—107, 200—263. 510—585 sz. szelvényei közötti részén és a szárvonalon 6—76 szelvényei közötti részén a földmunkát megkezdhessek.

— Eljegyzés. Moldován Tivadar málposi kereskedő és birtokos eljegyezte Papp Tódor szilágy-somlyói városagzda leányát Irma kisasszonyt.

— Saját légszeszkészülék minden házbán! Kitűnő és rendkívül praktikus találmányról értesítjük t. olvasóinkat. Ugyanis Janisch és Társa gyára Budapestén forgalomba hozott egy légszeszfejlesztő gépet, mely által minden oly épület, mint nyaraló, kastély, szálloda, kávéház, vendéglő stb. a hová légszesz, vagy villamos művek bevezetve ninesenek, világító és fűtő légszeszszel ellátható, tehát nemcsak világításra, hanem fűtésre, sőt műszaki czélokra is kiválóan alkalmazható. Már is nagy sikerrel használják lakások, irodák, vendéglők, szállodák stb. világítására; főző, vasaló, olvasztó vagy melegítő kályhák fűtésére; motorok hajtására és általában minden oly czélokra, melyekhez közönséges kőszéngáz alkalmazható. A gép kezelését bárki 1—2 óra alatt elsajátíthatja, a fejlesztett légszesz teljesen ártalmatlan és nem robbanékony. Ezen gép által előállítva, a légszeszvilágítás nem drágább mint a kőszénvilágítás. Ajánljuk az érdeklődőknek, hogy nézzék meg a technika ezen zseniális találmányát, kérjenek árjegyzéket és prospektust, melyet ingyen és bérmentve kiild Janitech János és Társa légszesz- és vízvezeték berendezési gyára, Budapest, VI. Csengery-utca 74. (Kiad. hiv.)

— Az orsz. m. kir. színművészeti akadémia 1898—99. tanévre a beiratkozások f. évi szeptember hó 9., 10. és 11. ik napjain (d. u. 3—5 óráig) lesznek; a felvételi vizsgálat pedig szept. hó 12-én fog megtartatni. Az orsz. m. kir. színművészeti akadémiába való felvételhez megkívántatnak a) Színpadias, csinos alak. b) Tiszta kiejtésű csengő hang. c) Kifejlett testi alkotás (melyről az intézeti orvos ad véleményt) legalább 18 éves kor a férfiaknál, legalább 16 éves kor a leányoknál, mi hiteles okirattal bebizonyítandó. d) Annyi műveltség és iskolai képzettségről való bizonyítvány, a mennyit e korban minden művelt ifjútól megvárhatni, különösen a magyar nyelvtan alapos ismerete. e) Szülői vagy gyámi megegyezés. Amely jelentkezővel ezek nem személyesen jelennek meg, megegyezésüket hiteles iratban tartozik az illető felmutatni. f) A jelentkező növendék csupán a valóságos és törvényes családi nevén irathatja be magát. g) Jó magaviseletről szóló erkölcsi bizonyítvány, mely vagy iskolai bizonyítvánnyal, vagy hatóságilag, vagy ismert egyének aláírásával multhatatlanul igazolandó. h) Minden ujonnan jelentkező az első osztályba csak próbaidőre vétetik fel, ennek leteltével újabb vizsgálatnak vétetik alá. A főlvetel tehát nem végleges, a letelt próbaidő után a tehetségtelen vagy hanyag növendék elbocsáttatik. Ha a főlvetel növendék tehetséget, szorgalmat, haladást nem tanusít, bármely évben időközben is elbocsátható. i) A belépő új növendék 1 frt beiratási díjat s 5 frt felvételi díjat, valamennyi növendék pedig 1 frt beiratási díjat, azonkívül 30 frt tandíjt tartozik 2 részletben, u. m. szeptember 15-én és február 1-én előre fizetni. j) Minden főlvetel növendék tartozik szülei vel vagy gyámjával együtt az előjók terjesztendő kötelezvényt aláírni. Szegénysorsu, kiváló tehetségű és szorgalmu másod- és harmadéves növendékek tandíjmentességet élvezhetnek és ösztöndíjban is részesülhetnek. Bővebb értesítést az intézet igazgatósága.

— T. olvasóink szives figyelmébe ajánljuk Holzer és Hacker elsőrangú férfi, női és gyermekecipő raktárát (Budapest, VII., Erzsébet-körút 58., a Royal szállodával szemben), hol a legdivatosabb és legjobb minőségű cipők állandóan nagy választékban, szolid, tartós kivitelben jutányosan vásárolhatók.

— Nyilvános számadás. A szilágy-somlyói ev. ref. egyház folyó évi augusztus 7-iki tánczmulatságán felülfizettek: Baró Báuffy Dezső 10 frt, — Posner Ábrahám 5 frt, — Özv. Mile Mihályné önnagsága 3 forint 50 krajczár, — Faragó Sándor 3 frt, — Csillag János 2 frt 50 kr., — Demjén József, K. Nagy József, Tanka Károly, Zobel Lipót, Bölöni Sándor, Merk János, Kovács Antal, Buttyán György, Weinberger Kálmán 2—2 frtot, — Rozsnyó Gábor, id. Szabó Ferencz, id. Páskuj István, Ertő Lajos, özv. Tóth Lajosné 1 frt 50—1 frt 50 kr., — Katona Sándor, Nagy M. József, Kanyó Ferencz, Tyifor Lászlóné, Gerecse András, Krius József, Sebeš Emil, Kovács József, Kovács Lőrincz, ifj. Kovács József, Henger Ignác, Klein Mór, Gáspár Béla, Katona László, Sziszik István, ifj. Páskuj István, Gerecse András, Nagy Lajos, N. N., Farnati József, dr. Lang Jakab, Fási István, Gámenczy Géza, Br Győrfy Miklós, dr. Kálmán Ignác, Nedeczky Béla, Török István, Goldberger István 1—1 frt, — Spiegel Dávidné 60 kr., — Karsai Sándor, Kethelyi Ernő, Duma Róza, Konez Lajos, Czine Péter, Gudor Antal, Pósa István, Huszti Zoltán, Kriszt Sándor, Lázár Ödön, Ajtai Béla, Péncs András, Náduvagy Jenő, György Andrásné, Virág László, Nagy József, Asztalos Gábor, Mike István (Perecsen) György András, Halliarszky Samu, Szabó Miklósné, Donogány János, Beere Ignác (Tasnád), Sztics Sándor, ifj. Veréczy Lajos, Acsiódi Gyuláné, Keresztes László, Szénássy Bojtika, Csernitz István, Szakács Balázs, Buzás Pál, Hubert Jenő, Maksai Lőrincz Sebe Bálint, Birtalan Sámuelné, Preiser Simon, Janó László, özv. Nagy Bálintné, Biró István, Farnati László, Sziszek Sándor, özv. Both Ignác, Rikli Mihály, Friedmann Jakab Száva József, Spitz Ignác, Nagy Miklósné, Gudor László, Vitéz Ágnes, Katona Sándorné, Müller Irma, Bikfalvi András, Báthory Géza, Szabó György, Sziszik György, Varga Józsefné, Schöntein Ferencz, N. N., Huszár Károlyné, Dénes Lászlóné, Kelemen László, Czine Péterné, Farnati István, Marosi László, Csernyicz József, Szilágyi János, Bideskuthy György, Adler Kálmán, Gyurkó József, Laczay József Laczay Károly 50—50 krt., Németi Gergely, Sutor Károly, Kubányi Rudolf, Kovács Mihály, Stofko Sándor, Péncs András, Nagy Márton, Szabó István 20—20 krt., — Sárvári Sámuel, Tékes Mariska (Almosd), 30—30 krt., — Fejér Lajosné 15 krt., Összes felülfizetés 107 frt 95 kr, 321 drb. belépti jegyből 160 frt 50 kr, összesen 268 frt 45 kr. Ezzel szemben kiadás 68 frt 20 kr, maradt tiszta jövedelem 200 frt 25 kr. — A kibocsátott gyűjtőleveken a következők adakoztak: 1) Sz a r v a d i Imre gyűjtőívén: Faragó Sándor 10 frt, Tanka Károly 8 frt, Simó Károly Balás Zsigmond 5—5 frt, Mahalecsik Bónó, Both Ignác, Eder László, Dombi László 2—2 frt, — id. Kulcsár Károly 1 frt 50 krt, Kovács Mózes, Barbovszky János, György Lászlóné, Dull Albert, Nedeczky Béla, Veréczy Lajos, Kovácsai János, Kozma Károlyné, özv. Sárdi Pálné, Séra Mózesné, Mezei Józsefné, Porjesz Sámuel, Donovák Sándor, Gencsy Sándor, Orosz Simon, Veres Eszter 1—1 frtot, — Szabó József, Szomorú János, Balla Ferencz, ifj. Veréczy Lajos, ifj. Páskuj István, Biró István, Alszei Lajos, Alszei Lajosné, Szaplonczay Sándor, Farkas István, Balta Elemér, Róth Lajos, özv. Bartha Iszák, ifj. Czimer, Weisz Áron, Csákás Sándor, György András, Farnati István, Borbás Lajos, Finger Kristófné, Varga Mihály, Presia Romulus, Veres Istvánné 50—50 krt., — Kulcsár Károly 40 krt., — id. Fehér Dánielné, özv. Kovács Zsigmondné, özv. Veres Istvánné, Birtalan Jánosné 20—20 krt., Összesen 64 frt 80 kr.; — 2) Ká l m á n Ferencz gyűjtőívén: Bartha Iván Mile Mihály 5—5 frt, — Lázár Gyula 2 frt, — Kerekes Róza 1 frt 50 krt., — Hermaneczky Ferencz, Vitéz Antal, Szilágyi János esendőr, Asztalos Gábor, Orosz B. György, Bölöni Sándorné, Bodnár Richárd, Mogyorósi Károly, Merk János, Gudor Antal, Szilágyi János, Konez Lajos, Drenyószky Mihály, Tószegi Elek, Kriszán Károly, Kovács József, Hulinka Géza, Farnas János, Gyöngyösi Ferencz, Lukács Jánosné, Kapitán András 1—1 frt, — Kállai Károly 60 krt., — Veres József, Hellvig Eliz, özv. Erdélyi Józsefné, özv. Nics Istvánné, Bartha Antal, Burger György, Szodorai László, Rikli Mihály, Bartha József, Boros Ferencz, Nagy Mihály, Szilágyi Ferencz, Birtalan Ferencz, Bálint Lajos, Fazakas Sándor, Balog István, Jakab Istvánné, Botos Dániel, Zoltáni Sándor, Elekcs László, özv. Haracsik Jánosné, Jakab János, Balázs Józsefné, özv. Farnas Jánosné, Bata András, Dobai Mózes, Birtalan Sámuel, Sztankai István, Halmágyi Endre, Herman Leopold, özv. Henter Lászlóné, Kállai Ferenczné, özv. Tarpai Ferenczné, özv. Koronkáné, Varju Ferencz, Hajdu József, Kriszán János, Krausz Otília, Grósz Lőrincz, Angyal János, özv. Székely Jánosné, Szabó István, Sarkadi Mihály, Halmágyi Ferencz, Vida Lajos, Jakó Sándor, Papp Sándor, Szabó Antal, Puskás József, Erdődi László, Kállai István, özv. Bonczidai Mihályné 50—50 krt., — Antal Károlyné, Papp Mariska 40—40 krt., — Csordás Kálmán, Vas Istvánné, Madár Ferencz, Fehér Dániel, Baluskó Sándor, Formanek Ferencz, Madár József, Juhász András, Vitályos Gergely, 30—30 krt., — Jakab László 25 krt., — Oláh Györgyné, Kovács Mihály, Papp Gábor, Hajas Lászlóné, Fagyas András, Lázár Ignác, Erdélyi Jenő, Eder György, N. N., Hierónimusz Gáspár, Kozma István 20—20 krt., — Dull Ferenczné, Kiss Kálmán, Szabó Jánosné, Gáll Lajosné, Kovács Mihályné 10—10 krt., Összesen 67 frt 85 kr.; — 3) F á s s y István gyűjtőívén: Oláh Károly 3 frt, — Fássy István, Kiss József 2—2 frtot, — Kálló István, Topán Albert, Szénássy Zoltán, Antal Jakab, Oravecz Jánosné, Kanyó Ferencz, Szellő István, Kálmán András, Nagy József, Soós Mihály, özv. Nagy Ferenczné, Veres Ferencz, Kovács István 1—1 frtot, — Rácz Györgyné 60 krt., — Hatvani József, Biró Istvánné, Kálmán István, Szabó János, Csérne Jánosné, Gyurkó József, Farnati László, Jakab Ferencz, Keckseméti Albertné, M. Kis István 50—50 krt., — Soós Lajos 46 krt., — Tóth Károly, Rácz György 40—40 krt., — özv. Jámor Mihályné, Janovics József 20—20 krt., — id. Kereszi István 10 krt., — Farnati Erzi 05 krt., Összesen 27 frt 41 kr.; — 4) K á l l a i József gyűjtőívén: Tamkó Bertalan, Halliarszky Sámuel 10—10 frtot, — Kálló Gyula 5 frtot, — Zigfinger Péter 2 frtot, — Balogh János 1 frt 50 krt., — Csengery Jánosné, Kanyó Ferenczné, Barta Károly, Vass László, Nagy Sándor, ifj. Szabó Károly 1—1 frtot, — Jakab Róza, ifj. Szabó Ferenczné, özv. Birtalan Samu, N. N., 50—50 krt., — Tyifor Lászlóné 30 krt., Összesen 36 frt 80 krt. Ugy a felülfizetőknek, mint az adakozóknak hálás köszönetét nyilvánítja az ev. ref. egyház előjárósága nevében G á s p á r I s t v á n ev. ref. lelkes.

— A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedű zenemű folyóirat ép most megjelent XVI. füzeté tartalmazza a következő zenemű ujdonságokat: I. Ivánfi I. „Huzd cigány, huzd!” II. Fekete I. „Mina napában haragos volt a babám” 2 magyar dal. III. Reinecke Károly „Názmenet” salon darab. IV. Fichtelberger L. „Szilvalágy” keringő. Minden zongorázó és hegedűsöknél kiváló fontossággal bíró olcsó zenemű-folyóirat havonta kétszer megjelenő, mindenkor 10—10 oldal zenét tartalmazó füzetek a legújabb és legjobb választékát hozzák a modern és időszerű magyar dal — műdal — salon tánczene couplék s hegedű darab ujdonságokból. Hat füzet egy negyedévesben, 60 oldal zeneművel, melyre 1 frt az előfizetés. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország” Klökner Ede zenemű kiadóhivatalában Budapest, VI., Csengery-utca 62/a., honnan megismerésre mutatóvényszámot ingyen és bérmentve küldenek.

— **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen, valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICHBEN. — Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Szerkesztői üzenet.

Gy. J. Az utleírásból a közérdekeltségre tartozó dolgok hiányozván, az annyira magánjellegűnek tűnik fel, hogy lapunkban közölhetőnek nem találjuk. Különben is az utleírások a tárcák legnehezebb s leghálátlanabb fajtájához tartoznak és ilyen téren sikerrel forgatni a tollat nagyobb előgyakorlottságot s bizonyos kiváló előhivatottságot kívánna meg. A szíves megemlékezésért fogadják köszönetünket.

Antoniusznak. A „Juhász szerelme” felette lapos és rémes koremai história. Mint cselekvényekben nagyban szűkölködő kísérletezés, a papirkosárba került.

Oo. J. urnak Ördögkut. „Czikkecskéje” a „Közönség köréből” című közleményünk tartalmának értelmes bírálataival, vagy a felhozott tények meg-

czafolásával egy szóval sem foglalkozik, csak indokolatlan gorombaságokat szór annak írójára. Mert az, hogy ön a cikket személye ellen irányzottnak tartja s azt ignorálja, — s hogy annak íróját egyszerűen megveti, sem ténybeli czáfolatot, sem értelmes bírálatot nem tartalmaz. Ez okból megbocsát, ha „czikkecské”-jét, mint önt nevezi, a szerkesztői részben nem közöljük, s annak csak is az ön felelősségére s a megfelelő közlési díj előzetes befizetése után csak is a „nyit-téri” rovatban adhatnánk helyet. Érdemes válasza, ha az tisztességes modorban s a tárgyhoz illő komolysággal lessz előadva, bármikor s bármely ügyben, most pedig és erre vonatkozólag annál is szívesebben nyitunk tért, mert a dolog lényegét nem az ön és cikkirő közötti magán személyes kérdésnek, de igen is fontos s a magyar nemzetiség szempontjából nagy horderejű közkérdésnek tartjuk, melynek a közügy érdekében való megvitatására szívesen engedünk tért.

A falusi társadalmi élet ferdeségei című cikk nem közölhető. Vannak benne életre való gondolatok, de az egésznek kidolgozása egészen más irányban lenne kívánatos. Ilyetén gyökeres átdolgozásra pedig nem vállalkozánk.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

18402—898. kig. sz.

Hirdetmény.

Szilágyvármegye központi közigazgatásánál ujjonnan rendszeresített és évi 500 frt fizetés, 150 frt lakbér-

illetménynyel javadalmazott irnoki állomás betöltése céljából általam 16413—98. sz. a. kibocsátott pályázati hirdetményben f. hó 12-ig kitűzött határidő honvédelmi miniszter ur önmagyméltósága 49097—98. sz. intézkedésével f. hó 25-ig meghosszabbítván, értesítettnek a pályázni kívánók, hogy pályázati kérelmeik utóbbi időig fogadtatnak el.

Zilah, 1898. augusztus 11.

Kaizler György,

alispán.

1—1

L á t t a

ön már a magyar

FLIEGENDE BLÄTTERT

„Pillangó”

című

lapot??

kávéházban,

kasinóban,

vendéglőben,

megtekinthető.

Mutatványt ingyen küld a kiadóhivatal

Budapest,

VI., Tere-körut 35.

Előfizetési ára:

3 hónapra 1 frt.

4—

Jó karban lévő
hat darab
száz vedres hordó
eladó.
Bővebb fölvilágosítást ad
A „Szilágy-Somlyó”
kiadóhivatala.

KÖBÁNYAI KIRÁLY SÖRFŐZŐ

Részvény-Társaság

Alaptőke 4,800.000 korona.

Maláta-sör.

Bajor módra készült ezen legújabb sörgyármányunk arra van hivatva, hogy az e nemű külföldi árukat kiszorítsa.

Kellemes zamatja miatt kedvelt üdítő ital és gyógyhatásánál fogva a legelső orvosi szaktekintélyek melegen ajánlják, különösen dr. Korányi Frigyes és dr. Kétli Károly egyetemi tanár urak tanúsítják, hogy ezen sör sikeresen használhatóan bizonyult.

Idegbajokban, vérszegénységnek, emésztési zavaroknál, gyengeségnek maláta-sörünk kétségtelenül jótékony hatást gyakorol.

Árak vidékre: Nagy láda: 60 kis palack 6 frt, betét 4 frt összesen 10 frt.

Kis láda: 30 kis palack 3 frt, betét 2 frt, összesen 5 frt, budapesti vasúti állomásra szállítva utánvétellel.

Hónapokig eltartható.

A ládákért és palackokért adandó 4 forint illetve 2 frt betétet, azoknak bérmentes visszaadásakor visszaszolgáltatjuk.

Megrendeléseket elfogadnak: Gyári irodánk Kőbányán, városi irodánk: Budapest, VII., Kertész-utca 40. és helybeli főraktárosunk:

NUSSBAUM JAKAB.

5—20

BÖLÖNI SÁNDOR

K Ö N Y V N Y O M D Á J A

*** SZILÁGY-SOMLYÓN. ***

Ajánlja a mai kor kívánalmainak teljesen megfelelő betűkészlettel, diszítésekkel és a legújabb szerkezetű GYORSSAJTÓVAL ellátott könyvnyomdáját, mindenféle nyomdai munkák gyors, csinos és hibátlan elkészítésére.

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRBAN ÉS LEGRÖVIDEBB IDŐ ALATT KÉSZIT:

*** TUDOMÁNYOS és SZÉPIRODALMI KÖNYVEKET, ***

FOLYÓIRATOKAT, KÖRLEVELEKET, SZÁMLÁKAT, ÁRJEGYZÉKEKET, FALRAGASZOKAT,

BÁLI ÉS LAÓDALMI MEGHÍVÓKAT, ELJEGYZÉSI KÁRTVÁKAT,

LEVÉLPAPIRO RA és BORITÉKOKRA CZIMEKET, NÉVJEGYEKET stb.

Hoczhás és sima levélpapírokkal,

borítékok, és mindennemű nyomtatványhoz nagyválasztékú papírkészlettel rendelkezik.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

UGYANITT MEGRENDELHETŐ A

*** „SZILÁGY-SOMLYÓ” ***

TÁRSADALMI HETILAP, MELY A MEGYE EGYIK LEGELTERJEDTEBB LAPJA.